

Фестиваль «Різдвяні піснеспіви» і душевний, і духовний

— Коли ще буває більше радості, ніж на Різдво, коли співаємо колядки і щедрівки? Різдвяні піснеспіви — це саме той благословенний подвиг, якого зараз потребує наш народ. У цьому нас не роз'єднати ні на схід і захід, ні на патріархати. Співаючи і колядуючи, славлячи Бога, ми всі об'єднуємось у молитві, — цими натхненними словами **митрополит Рівненський і Острозький Іларіон** відкрив на сцені драматичного театру гала-концерт дванадцятого фестивалю «Різдвяні піснеспіви», що протягом зимових свят дзвінко лунав у храмах, на вулицях, у мистецьких закладах, на центральному майдані Рівного.

— Це в нас найбільш душевний і духовний фестиваль із тих, що відбуваються за рік у Рівному, — так оцінив «Різдвяні піснеспіви» **мер Володимир Хомко**. — Спасибі організаторам і учасникам — а в Рівному співали 45 колективів, і що дуже приємно, 11 колективів із районів — і вдячним глядачам. Усі учасники співали славно. Спасибі всім!

Дипломи й подарунки митрополит і мер вручили швидко. Бо глядачам кортіло на Водохреща знову побачити знайомі колективи й почути колядки і щедрівки, які вже відомі й полюбилися, і ті, які учасники відшукали в архівах фольклористів, у старожилів із глухих поліських сіл, у рідних дідусів-бабусь, аби подарувати нам й увічнити у фестивальных піснеспівах.

Відкрив гала-концерт архірейський хор «Знамення». «Свят вечір, свят» — колядка ця звучала у Різдво попід склепіннями Покровського і Воскресенського соборів і перенесла їхню молитовну благодать у театральну залу. Колядували рідні вже рівнянам «Горинь», «Уляночка», «Унісон», «Пролісок», «Намісто», «Молитва», «Джерело», «Волиняни», «Весняночка», «Лісова пісня», Іванна Місюк, «Оберіг», «Вишиванка», «Співаночки», «Кредо», «Камертон», «Токатіно», «Дарембі», «Лукаш». Цікаво було б їх не перераховувати, а слухати, підспівувати, аплодувати їм. Бо головною колядою

на «Різдвяних піснеспівах» були такі не гроші і ковбасипундики, а право взяти участь у завершальному гала-концерті.

За театральними кулісами ми запитали одного з натхненників міського фестивалю коляди, **Віктора Ковальчука**, які були «Різдвяні піснеспіви» дванадцять років тому, а якими стали нині.

— Наш фестиваль став динамічнішим, різнохарактерним і різноплановим, — вважає **керівник етнокультурного центру палацу дітей та молоді**. — У ньому є тепер не тільки автентичні співи, не тільки камерні й академічні хори, з'явилася й сучасна трактовка колядки — поліської чи української. Такі тепер у нас різдвяні піснеспіви. Колядки — не застигле явище, вони живі. Та головне, що організаторам міського фестивалю, управлінню культури міста, завжди вдається зберегти його дух і ідею — щоби «Різдвяні піснеспіви» ішли на вулиці і несли радість людям.

Сергій ШИКАРЕНКО